

[Jørgen Jørgensen.]

dette Lovforslag. Jeg tror ogsaa, jeg kan sige, at den politiske Retning, som den højtærede Arbejds- og Socialminister repræsenterer, er interesseret i, at Kontrakter overholdes, at give Ord holdes. Derfor anbefaler jeg, at man ser paa denne Sag, som kun kan ændres gennem en Ændring af Medhjælperloven, og jeg haaber, at vi kan faa Lejlighed til at tale om det i Løbet af Sommeren, saa at vi inden November Skiftedag kan have lidt mere Klarhed over, om det kun er den ene Part, der er forpligtet ifølge Aftale *de facto*.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Gudiksen: Den højtærede Minister undertregede i Slutningen af sin Tale meget stærkt, at Lovforslaget skulde gennemføres hurtigt, meget hurtigt, forstaar jeg. Jeg vil rigtignok sige, at naar vi faar Lovforslaget en Time efter, at det er fremsat i Folketinget, er det ogsaa nødvendigt, at det hele kommer til at gaa hurtigt; vi kan overhovedet ikke faa Tid til at sætte os ind i Lovforslaget. Jeg skal ikke paastaa, det er den højtærede Ministers Skyld — det ved jeg slet ikke. Men jeg synes, det er beklageligt, at vi saa tit er ude for den Situation, at vi faar et Lovforslag, som vi skal jaske igennem, endda et Lovforslag som dette, som en hel Del godt kunde have Interesse i at faa drøftet, og hvor Offentligheden ogsaa har Interesse i at høre Rigsdagens Opfattelse.

Der henvises i Bemærkningerne til Betænkningen fra Landarbejderkommissionen af 1938, men heller ikke den kan vi faa Lejlighed til at drøfte; jeg ved ikke, om Betænkningen er nogen i Rigsdagen bekendt; jeg har aldrig set den.

Jeg har blot ønsket at gøre disse Bemærkninger om et Forhold, som jeg synes er uheldigt. I øvrigt er jeg enig i, at vi skal have denne Lov; det er en Nødhjælpslov, en Undtagelseslov, men der kan gives samme Begrundelse for Loven som for den i Fjor; den er i hvert Fald ikke mindre paakrævet i Aar.

Der er kommet et uheldigt Forhold frem, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Rahbek omtalte. Det er beklageligt, naar det i visse Tilfælde finder Sted, at Folk i Utide forlader deres Pladser inden for Landbruget. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Rahbek i, at der maa gøres noget, for at dette i hvert Fald ikke kan

blive ved at brede sig, dersom det er Meningen, vi vil søge Helaarsfæste videre udbredt; det er efter min Mening absolut en Fordel, ogsaa for de unge, som søger Beskæftigelse i Landbruget. Jeg finder ingen Grund til at komme dybere ind paa disse Ting, og der er heller ikke Tid til det.

Der er kun sket to Ændringer: i § 6 har vi faaet faste Satser indført, og dernæst er Lovens Gyldighedstid ændret. Her er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Rahbek i, at det ikke er en Fordel, at Loven kun har Gyldighed til 30. September i Stedet for til 31. Oktober. Arbejdet i Tiden mellem disse to Tidspunkter kan ogsaa betyde meget for Landbruget. Dersom vi i Oktober, hvor vi tit kan faa Frost, mangler Arbejdskraft til Optagning af Sukkerroer o. lign., kan det være lige saa katastrofalt som Mangel paa Arbejdskraft under Høsten; Høsten er i Virkeligheden ikke den værste Tid i den Henseende.

De Satser, der er sat ind, er jeg indforstået med; de kan nemlig ikke slaa til, hvor vi har de frie Arbejdsforhold, der maa man op paa højere Satser, dersom det skal være dygtig Arbejdskraft, saa Satserne som saadanne generer mig ikke. Det viser sig, at man ikke behøver at være organiseret for at naa højeste Løn; der kan under frie Forhold gives betydelig større Løn, navnlig til dygtige Folk.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag.

Arbejds- og Socialministeren (Kjøerbol): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Naar det ærede Medlem Hr. Rahbek betonedede, at det ikke var med Begejstring, han gav sin Tilslutning, kan jeg sige, at heller ikke jeg er saa forfærdelig begejstret for Loven, men jeg betragter den som en nødvendig Foreteelse, uden hvilken det ikke vil være muligt at komme igennem i den Sommer, der staar for.

Med Hensyn til Udløbstiden vil jeg gerne sige, at paa det Tidspunkt, da Loven udløber, skulde Tørvesæsonen være forbi; dermed frigøres jo en hel Del Arbejdskraft, og saa maa vi benytte Arbejdsanvisningen paa en saadan Maade, at denne frigjorte Arbejdskraft dirigeres derhen, hvor der er Brug for den, saa at vi har Mulighed for at faa udført baade Roeoptagning og Kartoffeloptagning. Jeg tror ikke, der ligger noget større Problem her.

Det ærede Medlem Hr. Rahbek var